

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 272.

71de Møde.

Fredeagen den 7de Mai.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Der er indvendt af den samme ærede Taler mod mig, at Krigsministeren havde f. Ex. ikke gjort Forslag til Forøgelse til de Militaires Lønning, fordi de temporairt have større Anstrængelse end sædvanligt. Jeg maa dertil først erindre, at dette hele Forhold kun er temporairt; men det Arbejde, jeg begjærede Tillæg for, er mere end temporairt, og vil vare i mange Aar, og dernæst maae jeg bede erindret, at de Militaire, netop af Hensyn til, at de skulle være parate til selv at bære deres Liv og sætte deres fulde Arbeidskraft til Raadighed i Krigstid, netop derfor ere lønede høiere i Fredstid, end det Arbejde, som de i Almindelighed da kunne præstere, kunde gjøre Krav paa. Den samme ærede Taler har ogsaa meent, at det var urigtigt, naar jeg havde sagt, at Normalreglementet for 1841 ikke var traadt i Kraft, og har anført flere Beviser for, at det virkelig er traadt i Kraft; jeg kan dertil svare den ærede Taler, at det, at et Reglement i visse Dele, endog i flere Dele, er traadt i Kraft, det er ikke noget Bevis for, at det i sin Heelhed er traadt i Kraft, det er kun et Bevis for, at det deelsviis er traadt i Kraft; men jeg kan anføre den ærede Taler ligesaa mange og endnu flere Beviser for, at det ikke er traadt i Kraft. Der er saaledes hele Classer, og det netop af de Classer af Udgifter, som trænge til Forbedring, for hvilke det aldrig er traadt i Kraft, og for hvilke Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (David), med hvem jeg maa erklære mig enig, erklærede, at det aldrig kunde træde i Kraft; det er t. Ex. Postvæsenet, Soldvæsenet, Amtmandslønninger, mange flere Embedsmænd, før under Collegierne og senere under Ministe-

riterne, end netop de specielt fremhævede, ja selv de Militaire, som jeg troer den ærede Taler specielt omtalte, thi hvis noget Reglement var traadt i Kraft for deres Vedkommende, da maa jeg erindre, at det i alt Fald ikke er Reglementet af 1842; men det forekommer mig, at det allerede fremgaaer af de Discussioner, som for faa Dage siden fandt Sted angaaende Krigsministerens Budget, at det dog kun er meget betinget, at det kan siges, at dette Reglement er traadt i Kraft.

F. A. Hansen: I Anledning af, at den ærede Deputerede for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har sagt, at de, som nu ville stemme for disse Gagetillæg, ville handle inconsequent, da man i tidligere lignende Tilfælde, f. Ex. da den Deel af Budgettet var for, som angaaer Cultusministeriet, havde stemt i den modsatte Retning, saa maa jeg erklære, at jeg ogsaa dengang stemte i samme Retning, i hvilken jeg agter at ville stemme nu her.

Tscherning: Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad) har sagt, at i en Forhandling af denne Art er en Dyræden for Reductioner vanffelig, og da vi af Udvalget ikke bør lade vor Ordfører i Stikken, saa har jeg troet ogsaa at burde give hans Indstilling i denne Henseende min Understøttelse, om jeg end maatte ønske, at Botummet kunde være faldet anderledes ud. Jeg kom især dertil ved det principielle Forsvar, som den ærede Finantsminister har søgt at sætte igjennem. Desom han havde holdt det aldeles paa det personlige Gebeet og bedet om disse Tillæg ganske som en Anomali, som en Afvigelse fra det, som var det Regelmæssige og det Rigtige under lignende Omstændigheder, saa kunde jeg maaskee have stemt derfor, fordi det er ganske vist, at under Forhold som dem, hvori vi befinde os, kan en Minister, og i Særdeleshed en Minister i Finantsministerens Stilling, let komme i Forles-